

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Lennart Damsbo-Andersen
Lennart.Damsbo-Andersen@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

11. december 2018

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 24. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 67 (alm. del), som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lennart Damsbo-Andersen (Socialdemokratiet).

Spørgsmål nr. 67:

1. ”Hvad mener ministeren om en landsdækkende ordning for Vagt- og Sikkerhedsfunktionærer der indebærer tilladelse til at parkere i umiddelbar nærhed af steder, hvor der skal afhentes/afleveres kontanter?
2. Hvad mener ministeren om en ordning, hvor parkering kan finde sted på samme måde som ved parkering for handicappede?
3. Er Vagt- og Sikkerhedsfunktionærer omfattet af respektpakken og i benægtende fald ønsker ministeren, at de skal være det?
4. Finder ministeren det i orden, at Vagt- og Sikkerhedsfunktionærer arbejder alene og ikke f.eks. 2 ad gangen?”

J.nr. 20185200482

Svar:

Det er alene underspørgsmål nr. 4, der hører under mit ressort som beskæftigelsesminister. Her kan jeg oplyse, at det ligger mig meget på sinde, at det skal være sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt at gå på arbejde i Danmark.

Det fremgår også tydeligt af arbejdsmiljølovgivningen. Der er allerede i dag regler i lovgivningen, som vedrører ansattes risiko for udsættelse af vold i forbindelse med arbejdet, samt ansattes udsættelse for særlig fare i forbindelse med alenearbejde og arbejdsgivers forpligtigelser i denne forbindelse.

Arbejdsgiveren skal sikre, at arbejdet i alle led planlægges og tilrettelægges, så det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Arbejdsgiveren skal også sikre, at arbejdet i alle led faktisk udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Det fremgår derudover eksplicit af arbejdsmiljølovgivningen, at hvis en ansat er alene i en arbejdsproces, og dette kan medføre en særlig fare for den pågældende, skal arbejdsgiveren planlægge arbejdet, så den særlige fare kan imødegås. Kan den særlige fare ikke imødegås, må den ansatte ikke arbejde alene.

Det kan som eksempel nævnes, at man i nogle situationer imødegår farligt alenearbejde med utilregnelige og farlige borgere inden for branchen døgninstitutioner

og hjemmepleje ved, at ansatte har direkte auditiv eller visuel kontakt med kolleger, som hurtigt kan komme til undsætning i tilspidsede situationer.

Jeg har bedt Transport-, Bygnings- og Boligministeriet om et bidrag til besvarelsen af underspørgsmål nr. 1 og 2.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet har afgivet følgende udtalelse, som jeg henholder mig til:

”Angående underspørgsmål nr. 1. Det følger af færdselslovens § 30, at Politiet, Kriminalforsorgen, redningsberedskab, redningskorps ikke er omfattet af færdselslovens almindelige standsning- og parkeringsforbud, hvis standsning eller parkering er nødvendig af hensyn til arbejdet, og der træffes nødvendige sikkerhedsforanstaltninger. Derudover har Justitsministeriet i en cirkulæreskrivelse fra 1964 henstillet til, at der ikke skrives ind mod lægers parkering i strid med gældende parkeringsrestriktioner, når der foreligger en akut situation.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det for disse køretøjer ofte er nødvendigt at standse eller parkere i strid med de gældende bestemmelser om parkering som led i deres arbejde.

TBBM finder ikke, at hensynet til at sikre værditransporter parkering som led i udførelsen af deres erhverv kan sammenlignes med de hensyn, som ligger bag færdselslovens § 30. Der er således ikke planer om at foretage en ændring af færdselslovens § 30, så eksempelvis pengetransporter også omfattes af undtagelsen.

Angående underspørgsmål nr. 2. Det er uklart for Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, hvordan henvisningen til parkering for handicappede skal forstås.

Hvis der spørges ind til, om pengetransporter og lignende skal have lov til at parkere på de særlige pladser reserveret til personer med et handicapparkeringskilt, så kan ministeriet ikke anbefale den løsning, da disse pladser netop er reserveret til mennesker med et særligt behov, og derfor ikke bør benytte disse pladser til et andet formål.

Hvis der derimod med spørgsmålet menes, om man kan reservere pladser særligt til pengetransporter, så følger det af færdselslovens § 92, stk. 1, at vejmyndigheden for en offentlig vej med politiets samtykke kan træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på udnyttelse eller indretning. Der kan bl.a. træffes bestemmelse om standsning og parkering. Det vil være op til kommunerne – som vejmyndighed – at vurdere, om hensynet til pengetransporter tilsiger, at det vil være i overensstemmelse med færdselslovens § 92 at reservere parkeringspladser særligt til de køretøjer.”

Jeg har bedt Justitsministeriet om et bidrag til besvarelsen af underspørgsmål nr. 3.

Justitsministeriet har afgivet følgende udtalelse, som jeg henholder mig til:

”Vagt- og sikkerhedsfunktionærer, der ikke er i offentlig tjeneste, er ikke omfattet af Respektpakken. Dette skyldes, at Respektpakkens fokusområde bl.a. er at styrke indsatsen over for kriminalitet mod personer i offentlig tjeneste, herunder at skærpe straffen for vold og chikane mod offentlig ansatte.

Det bemærkes dog, at vagt- og sikkerhedsfunktionærer afhængig af de nærmere omstændigheder kan være omfattet af straffelovens § 247, stk. 2, hvorefter straffen for vold efter straffelovens §244-246 kan forhøjes med indtil det halve. Bestemmelsen finder anvendelse, når volden er begået over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særligt udsat for vold. Det bemærkes endvidere, at udgangspunktet for vold omfattet af straffelovens § 247, stk. 2, er ubetinget fængsel.”

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen